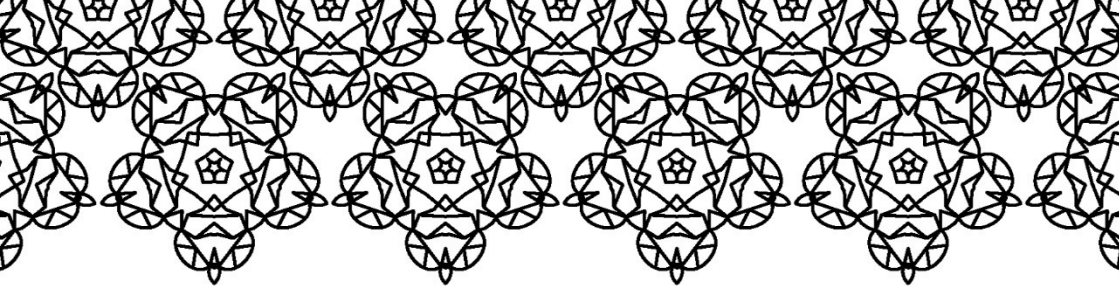

IS HET VIEREN VAN
Mawlid an - Nabi ﷺ
TOEGESTAAN?

Muqtaar Qadri Saqibi
ابو ريستة احمد مختار صلاح الدين القادري التاجي

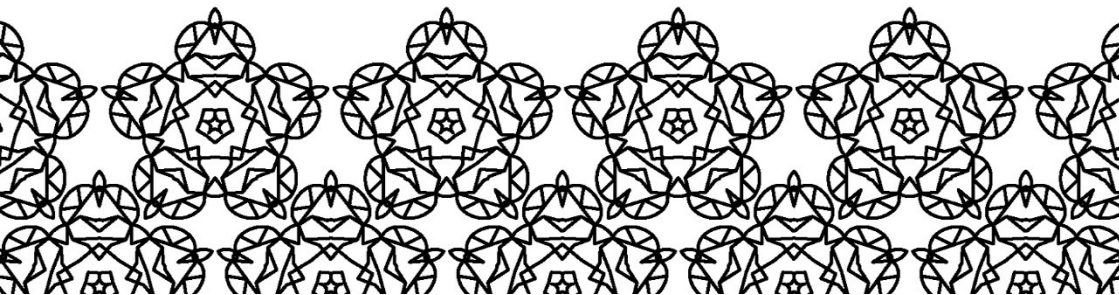
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ الْإِنْسَانَ وَعَلَّمَهُ
الْبَيَانَ وَالصَّلَاةَ وَالسَّلَامَ عَلَيْهِ رُسُلَهُ سَيِّدِ الْإِنْسَانِ وَالْجَانِ
وَعَلَى اللَّهِ وَاصْحَابِهِ ذِيهِ الْخَيْرِ وَالْإِحْسَانِ أَمَا بَعْدُ

مَوْلَاكَ صَلَّى وَسَلَّمَ دَائِمًا أَبَدًا عَلَيْهِ خَيْرَ الْخَلْقِ كُلِّهِمْ
O MIJN HEER ﷺ, SCHENK ONEINDIG VELE VREDE VOOR ALTIJD EN EEUWIG,
OP UW GELIEFDE PROFEET ﷺ, HET BESTE VAN DE GEHELE SCHEPPING.

أَبَانُكَ مَوْلَاةُ عَزْزٍ طَيِّبَةٍ عُنْصُرِهِ يَا طَيِّبٍ مُبْتَدَأٍ مِنْهُ وَمُخْتَمَرٍ
ZIJN ﷺ GEZEGENDE GEBORTE DEMONSTREERT ZIJN EXCELLENTE AARD,
WAT EEN MAGNIFIEK BEGIN, WAT EEN MAGNIFIEK EINDE !

INHOUDSOPGAVE

Voorwoord.....	7
Wat houdt Mawlid an-Nabi ﷺ in?.....	10
Bewijsvoering uit de heilige Qurān	12
Het begrip van Mawlid an-Nabi ﷺ	12
Bewijsvoering uit Ahādīth e Mubārakah.....	17
d.m.v. Seerah-werken & uitspraken van eminente Fuqahā.....	17
Antwoorden op de bezwaren.....	26
Bezwaar 1 – Het vieren van Mawlid an-Nabi ﷺ is harām	26
Bezwaar 2 – Een verzameling van harām zaken tijdens Mawlid.....	26
Bezwaar 3 – Fadjr wordt gemist middels het vieren van Mawlid ...	27
Bezwaar 4 – Allāmah Ibn ‘Ābidīn ash-Shāmi was tegen Mawlid ...	28
Bezwaar 5 – Het reciteren van Nā’t/Anāshīd is harām	28
Bezwaar 6 – Een datum voor Mawlid vastleggen is polytheïsme ...	31
Khātiemah - Conclusie van de schrijver.....	33

VOORWOORD

Alle Lof behoort alleen tot Allāh ﷻ de Almachtige, de Alwetende, de Alhorende, de Alziende, de Heer der werelden, de Koning van de Dag des Oordeels, onze Schepper, onze Voorziener, onze Onderhouder en de Bron van ons voedsel. Hij ﷻ is één, zonder partner, er is niets gelijk aan Hem ﷻ. Noch vergaat en eindigt Hij ﷻ. Er zal niets zijn behalve wat Hij ﷻ wil. Wij prijzen Allāh ﷻ de Glorieuze Schepper, voor Zijn prachtige Gunsten die Hij ﷻ ons geschonken heeft.

Moge een onbeperkte hoeveelheid lof, vrede, begroetingen en zegeningen zijn met de Eerste der Profeten, de Laatste der Profeten, de Zegel der Profeten, de Profeet der Profeten, de Leider der Profeten, de Beste der Profeten, de Mooiste Schepping van Allāh ﷻ, de Beste Schepping van Allāh ﷻ, de Machtigste Schepping van Allāh ﷻ en zeer zeker de Prachtigste Schepping van Allāh ﷻ. De Roem der werelden, de Genade der werelden, de geliefde van Allāh ﷻ, het doel van ons leven en de bemiddelaar voor deze Ummah namelijk onze geliefde Profeet Sayyidunā Muhammadur Rasūlullāh SallAllāhu ‘Alaihi wa ‘alā Āliehī wa Azwādjiehī wa Sahbiehī Adjma’in.

Abū Hurairah رضي الله عنه overlevert:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَدَأَ الْإِسْلَامُ غَرِيبًا وَسَيَعُودُ كَمَا بَدَأَ غَرِيبًا فَطُوبَى لِلْغُرَبَاءِ
“Islām is begonnen als iets vreemds en het zal terugkeren naar iets vreemds.
Goed nieuws voor de vreemden.”

Vandaag de dag zien wij dat de authentieke geloofsovertuiging van de Ahlus Sunnah wal Jamā'ah onder een vergrootglas wordt genomen en wordt uitgemaakt als iets vreemds. Het onderwerp van het vieren van de geboortedag van onze geliefde Profeet Muhammad ﷺ oftewel Mawlid an-Nabi ﷺ is de laatste tijd verkeerd opgevat. De Mawlid an-Nabi ﷺ is belangrijk, omdat iedere Moslim in zijn/haar hart diepe liefde en respect voor de geliefde Boodschapper ﷺ koestert. Het is deze liefde die van nature om uitdrukking vraagt, wat overigens de vorm aanneemt van poëzie, zang en vertellingen van de Seerah (biografie) van onze geliefde Profeet Muhammad ﷺ.

Zelfs als alles in onze moderne omgeving ons Imān (geloofsovertuiging) uitdaagt, is het van belang dat wij ons hechten aan de geliefde Boodschapper ﷺ, want dat is waar spirituele voeding wordt gevonden.

Het concept van het vieren van de komst van de geliefde Boodschapper ﷺ zou nooit aanleiding mogen geven tot discussie, maar helaas is dat wel zo.

De vraag is waarom? Waarom moet deze gelegenheid aanleiding geven tot discussie, terwijl dat de geboorte van een baby in welk huishouden dan ook veel vreugde brengt? Het is een natuurlijk gevoel dat Allāh ﷻ in onze harten heeft gelegd als een manier om Hem ﷻ te bedanken voor Zijn gunsten op Zijn scheppingen.

Wat de toelaatbaarheid ervan in de Sharī'ah betreft, geldt het basisprincipe van de jurisprudentie met betrekking tot mu'āmalāt (handelingen), in die zin dat alles halāl (toegestaan) is, tenzij het door de heilige Qurān of de Sunnah als harām (verboden) wordt verklaard. De bewijslast ligt dus bij de persoon die beweert dat iets harām is. De onderzochte vraag is dus: 'Waar in het licht van de heilige Qurān en de Hadīth wordt het vieren van de Mawlid an-Nabi ﷺ onwettig of harām verklaard?'

Vanuit Moslimperspectief is de geliefde Profeet Muhammad ﷺ het symbool van perfectie van zowel het individu als de samenleving. Wanneer men tijdens de Mawlid an-Nabi ﷺ denkt aan de geliefde Profeet ﷺ die navolging verdient, is dat het beeld van iemand die barmhartig is tegenover degenen die hem ﷺ omringen en streng is tegenover het valse en het onrechtvaardige. Hij ﷺ is begiftigd met deugden van kracht en plechtigheid en aan de andere kant liefdadigheid, vrijgevigheid en uiteindelijk een genade voor de gehele schepping. De liefde voor de geliefde Profeet ﷺ en het vieren van de Mawlid an-Nabi ﷺ is een plicht voor alle Moslims, vooral voor diegenen die streven naar zijn ﷺ manier van leven. Deze liefde is geen persoonlijke liefde, maar eerder dat de geliefde Profeet ﷺ geliefd is, omdat hij ﷺ alles symboliseert wat mooi is in Gods schepping. Zijn ﷺ deugden zijn universeel en als zodanig is de viering van zijn ﷺ geboorte inderdaad een viering van de mensheid.

Is het echt zo vreemd wanneer wij deze geloofsovertuiging dragen? Jarenlang worden die Moslims (vooral de jongeren uit onze gemeenschap) lastiggevallen die helaas niet zoveel kennis hebben omtrent bepaalde aspecten van ons prachtige geloof al-Islām. Het vieren van Mawlid an-Nabi ﷺ wordt bestempeld als onwettig, niet toegestaan, slechte innovatie en zelfs als harām.

Dit boek is met de reinste intenties opgesteld om antwoorden te geven op de veeltallige vragen omtrent het vieren van de Mawlid an-Nabi ﷺ. Daarbij zal compact de aard van de bewijsstukken, inzake de toelaatbaarheid ervan naar voren komen, inshāAllāh ﷻ.

Ik sluit mijn voorwoord af met het volgende. Iedereen verheugt zich ten tijde van de Mawlid an-Nabi ﷺ behalve Shaytān en zijn aanhangers:

أن إبليس من أربع رنات حين لعن وحين أهبط وحين ولد رسول الله صلى الله عليه وسلم وحين أنزلت الفاتحة
Iblīs huilde vier keer luidruchtig, eerst toen Allāh ﷻ hem vervloekte, ten tweede toen hij uit het paradijs werd gegooid, ten derde toen de geliefde Profeet ﷺ werd geboren en ten vierde toen Sūrah al-Fātiha werd geopenbaard.

[Hāfiz Ibn Kathīr in al-Bidāyah wan-Nihāyah, 2/166]

Het is noodzakelijk voor elke Moslim om zich te verdiepen in de lering van hun geloof. Hierna is het belangrijk dat zij het weer verder onderwijzen aan hun familie, vrienden, relaties en kennissen. Moge Allāh ﷻ ons allen hiervoor in staat stellen middels de gunst van de Genade der Werelden ﷻ. Tenslotte, moge een onbeperkt hoeveelheid vrede en zegeningen zijn met onze geliefde Profeet Muhammad ﷺ, zijn ﷺ familie en al zijn ﷺ metgezellen رضي الله عنهم.

وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ

Muqtaar Qadri Saqibi

ابو ربيستة احمد مختار صلاح الدين القادري الثاني

18 Rabī'ul Awwal 1445 Hiedjri

WAT HOUDT MAWLID AN-NABI ﷺ IN?

Allereerst horen wij te begrijpen wat de Mawlid van de geliefde Profeet ﷺ is en wat de regels zijn omtrent Mawlid an-Nabi ﷺ. Vervolgens zullen de bewijzen worden gepresenteerd in deze verhandeling.

Mawlid an-Nabi ﷺ is in essentie het vertellen over de zegenrijke geboorte van onze geliefde Profeet ﷺ, de gebeurtenissen met betrekking tot hem ﷺ in de gezegende baarmoeder van zijn gerespecteerde moeder, de wonderen van Nūr-e-Muhammad ﷺ, de wonderbaarlijke gebeurtenissen tijdens zijn geboorte, zijn stamboom, de familie-erfenis en kinderjaren, de gebeurtenissen tijdens zijn verzorging door Sayyidah Halīmah رضي الله عنها en hem ﷺ lofprijzen in gedichten of proza.

Al het bovengenoemde kan worden gedaan in afzondering of in een bijeenkomst van mensen, in poëzie of proza, zittend of staand, kortom, op elke toegestane manier, het zal ertoe bijdragen dat het bekendstaat als Mawlid an-Nabi ﷺ. Het houden van Mawlid an-Nabi ﷺ bijeenkomsten, het uiten van blijheid voor zijn geboorte, het toepassen van geurtjes ('atr) of rozenwater op het moment van zijn herdenking, het uitdelen van zoetigheden en vreugde uiten in het algemeen, op welk toegestane manier dan ook, is mustahab (aanbevolen) & een middel voor het verkrijgen van barakah en een reden voor het nederdalen van de genade van Allāh ﷻ.

Profeet 'Īsā عليه السلام smeekte tot Allāh ﷻ wat vermeld is in de heilige Qurān:

رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا عِيدًا لِأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا وَآيَةً مِنْكَ وَأَمْرًا رَبَّنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ

“O Allāh, onze Heer! Zendt uit de Hemel voor ons een gedekte tafel, zodat er voor de eerste tot en met de laatste van ons een plechtig feest is, als een Teken van U, en geef ons onderhoud, want U bent de Beste van de Onderhouders.”

[Sūrah 5 al-Mā'idah, vers 114]

Wij zien dat Profeet 'Īsā عليه السلام de dag waarop de tafel met eten (Mā'idah) neerdaalde maakte als de dag van 'Eid (dit wordt ook gevierd door de christenen op de zondagen). Zeer zeker is het komen van de heilige Profeet ﷺ een grotere gunst dan de Mā'idah. Om deze reden, is de dag van zijn ﷺ geboorte ook de dag van 'Eid.

Het verrichten van harām handelingen in zulke pure bijeenkomsten is een ernstige overtreding en zonde. Een voorbeeld hiervan is: het reciteren van Anāshīd (lofliederen) door de vrouwen in een luide stem, zodat vreemde mannen hen kunnen horen. Het is niet toegestaan voor een vreemde man om de verfraaide stem te horen van een vreemde vrouw. Als een man tijdens het verrichten van het gebed iemand wilt stoppen om voor hem langs te lopen, dan dient hij ‘SubhānAllāh’ te zeggen op een hoorbare manier, maar als een vrouw iemand wilt stoppen, dan dient zij met haar rechter hand de achterzijde van haar linkerhand te slaan.

Dit duidt al aan dat in het gebed, in een situatie wat zeer belangrijk is, dat een vrouw zelfs dan haar stem niet hoorbaar mag maken. Op dezelfde manier is het reciteren van Anāshīd met muziek en of het reciteren ervan door een vrouw met een luide stem in Mawlid an-Nabi ﷺ bijeenkomsten een zonde. Muziek op zichzelf is Harām, omdat het volkomen nutteloos is. Het gebruiken van muziek in Anāshīd-recitaties, wat een daad van ‘Ibādah (aanbidding) is, is een grotere zonde. Als een Mawlid an-Nabi ﷺ bijeenkomst zulke incorrecte praktijken bevat, dan dienen deze te worden afgeschaft. De Mawlid an-Nabi ﷺ bijeenkomst zelf moet echter niet worden opgegeven. Als een vrouw de heilige Qurān reciteert met een luide stem of als een recitatie wordt verricht met muziek, dan dienen deze praktijken te worden gestopt, maar niet de recitatie op zich zelf (het reciteren van de heilige Qurān is ‘Ibādah).

Mawlid an-Nabi ﷺ is bewezen vanuit de heilige Qurān, Ahādīth en de opinies en werkwijzen van de vrome voorgangers رضي الله عنهم, Engelen عليهم السلام en Profeten عليهم السلام.

BEWIJSVOERING UIT DE HEILIGE QURĀN

HET BEGRIP VAN MAWLID AN-NABI ﷺ

Allāh ﷻ zegt in de heilige Qurān:

وَأَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ

"En gedenk Allāh's gunsten voor jullie"

[Sūrah 5 al-Mā'idah, vers 7]

De komst van Sayyiduna Rasūlullāh ﷺ is de grootste gunst van Allāh ﷻ. Mawlid an-Nabi ﷺ herinnert de mensheid dit. Het houden van een Mawlid an-Nabi ﷺ bijeenkomst is het handelen naar het bovengenoemde vers van de heilige Qurān.

وَأَمَّا نِعْمَةَ رَبِّكَ فَحَدِّثْ

"En verkondig de gunsten van uw Heer"

[Sūrah 93 ad-Duhā, vers 11]

De komst van de heilige Profeet ﷺ op deze wereld is de grootste van alle Goddelijke gunsten. Allāh ﷻ heeft ons hieraan herinnerd. Dus, het verkondigen van de gunsten is het handelen naar de instructie van dit vers van de heilige Qurān. Vandaag de dag vieren mensen elk jaar de verjaardag van hun kinderen. Optochten worden jaarlijks gehouden door leiders en koningen om geluk te tonen op de dag dat autoriteit was verkregen. Dus, hoe kan het tonen van vreugde op de dag waarop de grootste gunst van Allāh ﷻ werd ontvangen verboden zijn? De heilige Qurān spreekt zelf over de Mawlid an-Nabi ﷺ op verschillende plaatsen.

Allāh ﷻ zegt in de heilige Qurān:

لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ

"Waarlijk, er is tot jullie een Boodschapper gekomen uit jullie eigen (gemeenschap). Zwaar voor hem is jullie lijden, vurig wenst hij het goede voor jullie, voor de gelovigen is hij mededogend en genadevol."

[Sūrah 9 at-Tauwbah, vers 128]

“O Moslims! De Profeet van grootsheid kwam naar jullie (sprekend over de geboorte van de heilige Profeet ﷺ).” Dit vers gaat verder met “مِنْ أَنْفُسِكُمْ” wat een uitleg is over zijn ﷺ genealogie. Vanaf “حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ” tot het einde van dit vers wordt de lofprijzing (Nā’t) van de heilige Profeet ﷺ gedaan.

Allāh ﷻ zegt in de heilige Qurān:

لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْ أَنْفُسِهِمْ

“Voorwaar, Allāh heeft de gelovigen een grote gunst gegeven toen Hij tot hen een Boodschapper uit hun midden stuurde.”

[Sūrah 3 Āl-Imrān, vers 164]

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ ۗ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ

“Hij is Degene die Zijn Boodschapper gestuurd heeft met Leiding om de godsdienst van de waarheid over alle andere godsdiensten superieur te maken, zelfs als de polytheïsten het haten.”

[Sūrah 9 at-Tauwbah, vers 33]

Kortom, er zijn verschillende verzen die spreken over de gezegende geboorte van de heilige Profeet ﷺ. Wij zien hieruit dat het herdenken van zijn ﷺ geboorte een gewoonte is van Allāh ﷻ. Als nu een Imām deze verzen van de heilige Qurān reciteert tijdens het gebed, dan is de Mawlid van onze geliefde Profeet ﷺ geuit! De Imām en degenen die achter hem staan, vormen een congregatie en op dit moment wordt de zuivere geboorte herdacht.

Zelfs de Kalimah Tayyibah bevat de Mawlid an-Nabi ﷺ, zoals het zegt, “Muhammad ﷺ is de Rasūl van Allāh ﷻ.” Rasūl betekent degene die is gestuurd en ‘komen’ is noodzakelijk om gezonden te worden. Er is dus gesproken over de komst van de heilige Profeet ﷺ en de Mawlid an-Nabi ﷺ is hier bevestigd.

De heilige Qurān spreekt ook over de Mawlid van andere Profeten عليهم السلام. In Sūrah Maryam staat de hele gebeurtenis van Sayyidah Maryam عليها السلام, haar zwangerschap van عليه السلام, zijn geboorte, hetgeen dat zij zei tijdens de geboorte, hoe zij werd getroost door de Engelen عليهم السلام, wat zij at in die tijd en hoe عليه السلام communiceerde met zijn Ummah. Kortom, er wordt gesproken over het proces en hetgeen wat erna gebeurde.

Dit is wat de reciteerders van Mawlid an-Nabi ﷺ ook verrichten. Zij vermelden de wonderen die Sayyidah Āminah رضي الله عنها ervaarde ten tijde van de geboorte van onze geliefde Profeet ﷺ, zoals de komst van de Hoor-ul-'Ayn vanuit Jannah, de Ka'bah die zich naar haar huis wierp, enz. Hiermee kan de Sunnah van de heilige Qurān in deze handelingen worden gevonden.

De heilige Qurān vertelt ook over de geboorte, babytijd, opvoeding, enz. van Sayyiduna Mūsā عليه السلام. Wat er ook over de andere Profeten عليهم السلام wordt gezegd, het zijn precies die zaken die in Mawlid an-Nabi ﷺ bijeenkomsten worden herdacht. In Madārij-un-Nubuwwah en andere boeken staat dat alle Profeten عليهم السلام hun respectievelijke volken en stammen op de hoogte stelden van de komst van de heilige Profeet ﷺ naar deze wereld.

De heilige Qurān vermeldt het informeren van 'Īsā عليه السلام:

وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ

“En ik breng jullie goed nieuws over een boodschapper die na mij komt, wiens naam Ahmad zal zijn.”

[Sūrah 61 as-Saff, vers 6]

De namen van kinderen worden door hun ouders uiterst gegeven op de zevende dag na hun geboorte, maar 570 jaar voor de geboorte van onze geliefde Profeet Muhammad ﷺ, verklaarde 'Īsā عليه السلام dat Ahmad de naam van de komende Profeet zal zijn. Hieruit komen wij te weten dat Allāh ﷻ de naam heeft gegeven van onze geliefde Profeet ﷺ. Wanneer? Alleen Hij ﷻ die de naam heeft gegeven weet het. Ook dit behoort tot de zaken van Mawlid an-Nabi ﷺ. Het enige verschil is dat de Profeten عليهم السلام onder hun respectievelijke Ummah zeiden: “Hij ﷺ zal komen.” Wij zeggen: “Hij ﷺ is gekomen.” Er is een verschil in de tijdperk, maar het onderwerp is hetzelfde. Hieruit blijkt dat Mawlid an-Nabi ﷺ de handeling is van de eerwaarde edele Profeten عليهم السلام. SubhānAllāh ﷻ!

Allāh ﷻ vermeldt in de heilige Qurān:

قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ

“Zeg (O Muhammad): In de goedgunstigheit van Allāh en in Zijn genade, laat hen zich daarin verheugen. Dat is beter dan wat zij bij elkaar vergaren.”

[Sūrah 10 Yunus, vers 58]

Dit betekent dat het uiten van vreugde over de zegeningen van Allāh ﷻ een Goddelijke instructie is.

Sommigen denken misschien in hun wildste verbeelding dat de geboorte en de komst van de geliefde Profeet ﷺ geen genade is. Sommigen beperken zelfs ten onrechte de Barmhartigheden van Allāh ﷻ door te zeggen dat de hier genoemde genade niet verwijst naar onze geliefde Profeet Muhammad ﷺ. Wij moeten ons niet verheugen, dus als antwoord op zulke mensen wordt het beste antwoord gevonden in de Tafsīr van de heilige Qurān, via de heilige Qurān zelf.

Allāh ﷻ vermeldt in een andere vers van de heilige Qurān:

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ

“En Wij hebben jou gestuurd als genade voor de werelden”

[Sūrah 21 al-Anbiyā, vers 107]

Daarom is de komst van onze geliefde Profeet ﷺ zonder enige twijfel een genade, niet alleen voor ons, maar voor alle werelden en creaties van Allāh ﷻ, dus wij moeten ons verheugen zoals bevolen in de heilige Qurān (Sūrah 10 vers 58).

Allāmah Ibn al-Jawzi رحمه الله legt vers 58 van Sūrah 10 uit in zijn Tafsīr:

رواه الضحاك عن ابن عباس أن فضل الله: العلم، ورحمته: محمد صلى الله عليه وسلم

Ad-Dhahhāk heeft overgeleverd van Ibn ‘Abbās dat goedgunstigheit genoemd in dit vers kennis betekent (dat wil zeggen van de Qurān en Tauwhīd), terwijl met genade onze geliefde Profeet Muhammad ﷺ wordt bedoeld.

[Al-Maseer fi Ilm at-Tafsīr, 4/40]

Imām Abū Hayyān al-Andalūsī رحمه الله zegt:

الفضل العلم والرحمة محمد صلى الله عليه وسلم

Goedgunstigheit verwijst naar kennis, terwijl genade verwijst naar Muhammad ﷺ.

[Tafsīr al-Bahr al-Muheet, 5/171]

Imām Jalāluddīn as-Suyūṭī رحمه الله zegt:

وأخرج أبو الشيخ عن ابن عباس رضي الله عنهما في الآية قال: فضل الله العلم، ورحمته محمد

صلى الله عليه وسلم. قال الله تعالى وما أرسلناك إلا رحمة للعالمين

Abū Sheikh heeft overgeleverd van Ibn 'Abbās dat de goedgunstigheid van Allāh ﷺ kennis betekent, terwijl genade Muhammad ﷺ betekent. Allāh ﷻ heeft gezegd: 'We hebben jou niet anders dan als genade voor de werelden gestuurd'.

[Dur al-Manthūr, 4/330]

Ook Allāmah al-Aloosi رحمه الله legt uit dat goedgunstigheid verwijst naar de geliefde Profeet Muhammad ﷺ:

وأخرج الخطيب وابن عساكر عنه تفسير الفضل بالنبي عليه الصلاة والسلام

Al-Khatīb en Ibn Asākir zeggen ook dat goedgunstigheid verwijst naar de geliefde Profeet Muhammad ﷺ.

[Rūh al-Ma'āni, 11/141]

Onze geliefde Profeet Muhammad ﷺ is zowel de genade als de gunst van Allāh ﷻ. Dus, het uiten van vreugde en het vertonen van blijheid voor zijn ﷺ geboorte is het handelen in overeenstemming met dit vers van de heilige Qurān, omdat blijheid vreugde hier absoluut (mutlaq) is. Elk toegestane vreugde is hierin meegenomen.

Dit is de reden dat het houden van Mawlid an-Nabi ﷺ bijeenkomsten, het versieren van het gebied waar de Mawlid an-Nabi ﷺ zal plaatsvinden, enz. allemaal middelen zijn voor het verkrijgen van beloningen.

Ieder jaar komt deze kwestie ter sprake. Er lijkt geen vooruitgang te zijn en soms denk ik, misschien ten onrechte, dat het alleen maar erger wordt. De Mawlid an-Nabi ﷺ is iets dat ons zou moeten verenigen in onze liefde voor onze geliefde Profeet ﷺ, niet iets dat ons zou moeten verdelen.

BEWIJSVOERING UIT AĤĀDĪTH E MUBĀRAKAH

D.M.V. SEERAH-WERKEN & UITSPRAKEN VAN EMINENTE FUQAHĀ

“In de nacht van de geboorte van de heilige Profeet ﷺ kwamen Engelen en zij stonden voor de deur van het huis van Sayyidah Āminah عنها رضي الله عنها, gaven de vredesgroet en begonnen met het reciteren van Salawāt en Salām. Ja, de natuurlijke ellendeling en onteerde shaytān rende in verdriet.”

[Mawāhib al-Ladunniyyah & Madārij-un-Nubuwwah]

Dit bewijst dat het stilstaan bij de gezegende geboorte van de geliefde Profeet ﷺ een handeling is die zelfs door de Engelen عليهم السلام zijn uitgevoerd. Het weglopen ervan is de handeling van de shaytān. Men heeft nu de keuze om de handeling van de Engelen عليهم السلام te volgen en de Mawlid an-Nabi ﷺ te gedenken of het volgen van de shaytān en viering van de Mawlid an-Nabi ﷺ tegenwerken.

De hervormer van de 9^e eeuw, Imām Jalāluddīn as-Suyūti رحمه الله, schrijft:

أن أصل عمل المولد الذي هو اجتماع الناس وقراءة ما تيسر من القرآن ورواية الأخبار الواردة في مبدأ أمر النبي صلى الله عليه وسلم وما وقع في مولده من الآيات ثم يمد لهم سماط يأكلونه وينصرفون من غير زيادة على ذلك هو من البدعة الحسنة التي يثاب عليها صاحبها لما فيه من تعظيم قدر النبي صلى الله عليه وسلم وإظهار الفرح والاستبشار بمولده الشريف

“De realiteit van Mawlid an-Nabi ﷺ is dat mensen samenkomen om de heilige Qurān te reciteren in de mate die gemakkelijk is, om verhalen te bespreken die betrekking hebben op de geliefde Profeet ﷺ en de tekenen die plaatsvonden bij zijn gezegende geboorte. Vervolgens wordt er een maaltijd voor de gasten geregeld en keren zij terug zonder nog iets aan deze "Bid'ah al Hasanah" toe te voegen. Degene die dit organiseert krijgt beloningen vanwege het eren van de geliefde Profeet ﷺ en het tonen van dankbaarheid bij zijn gezegende geboorte.”

[Al-Hāwī lil Fatāwī]

Imām Jalāluddīn as-Suyūṭī رحمه الله antwoordt op de vraag waarom het vieren van de geboorte het verdriet over het heengaan van de geliefde Profeet ﷺ op dezelfde datum overtreft:

أن ولادته صلى الله عليه وسلم أعظم النعم علينا ووفاته أعظم المصائب لنا والشريعة حثت على إظهار شكر النعم والصبر والسلوان والكتم عند المصائب وقد أمر الشرع بالعقيدة عند الولادة وهي إظهار شكر وفرح بالمولود ولم يأمر عند الموت بذيبح ولا غيره بل نهى عن النياحة وإظهار الجزع فدللت قواعد الشريعة على أنه يحسن في هذا الشهر إظهار الفرح بولادته صلى الله عليه وسلم دون إظهار الحزن فيه بوفاته

“De geboorte van de geliefde Profeet ﷺ is een grote zegen voor ons en zijn heengaan ook voor ons zeer bedroevend, maar de Shari’ah heeft ons opgedragen ons te verheugen en Allāh ﷻ te danken voor Zijn zegeningen, terwijl het ons bij rampen heeft geleerd geduld te hebben terwijl wij het verdriet verbergen. De reden waarom de Shari’ah ons heeft geleerd om Aqīqah te doen bij de geboorte is, om dankbaarheid te uiten jegens Allāh ﷻ voor het geven van een kind. Maar bij de dood is er geen concept van het offeren van een dier en zelfs klagen is verboden. Daarom moet men, conform de Shari’ah, zich verheugen in Rabī ul-Awwal bij de geboorte van onze geliefde Profeet Muhammad ﷺ.”

[Husn al-Maqsad fī al-Amal al-Mawlid, 54-55]

Imām Ibn al-Jawzī رحمه الله, de meest strikte geleerde in al-Jarh wat-Ta’deel, zelfs hij schreef een compleet boek over Mawlid waarin hij zei:

“In de Haramayn (Makkah al-Mukarramah en Madīnah al-Munawwarah), Egypte en Jemen vieren vrijwel alle mensen in de Arabische wereld al heel lang Mawlid an-Nabi ﷺ. Bij het zien van de maan in Rabī ul-Awwal raakt hun geluk de grenzen en houden zij specifieke bijeenkomsten van Mawlid an-Nabi ﷺ, waardoor ze enorme beloningen en succes verkrijgen.”

[Bayān al-Milād an-Nabawi, 58]

Shāh Abdul Azīz Muhaddith ad-Dehlvi رحمه الله zei:

“De Barakah van Rabī ul-Awwal is het gevolg van de geboorte van de geliefde Profeet ﷺ in deze maand. Hoe meer deze oemmah Salawāt en Salām stuurt op de geliefde Profeet ﷺ en zorg draagt voor de armen (in de vorm van Sadaqah), des te meer zij gezegend zullen worden.”

[Fatāwa al-Azīzi, 1/123]

Shāh Wali-ullāh Muhaddith ad-Dehlvi رحمه الله, de grote Imām van al-Hind, noemt één van zijn prachtige ervaringen aller tijden. Hij zegt:

“Ik nam deel aan een bijeenkomst van Mawlid an-Nabi ﷺ in Makkah al-Mukarramah, waarin mensen Salawāt en Salām naar de geliefde Profeet ﷺ stuurden en de gebeurtenissen vertelden die plaatsvonden tijdens en na de gezegende geboorte van de geliefde Profeet ﷺ. Gebeurtenissen werden aangehaald zoals de Nūr van de geliefde Profeet ﷺ. Plotseling zag ik dat er een groep mensen omhuld waren met Anwār (lichtstralen). Ik beweer niet dat ik dit met mijn lichamelijke ogen heb gezien, noch beweer ik dat het spiritueel was. Allāh ﷻ weet het best. Toen ik me concentreerde op deze Anwār, opende zich een realiteit voor mij dat deze Anwār tot de Engelen behoorden die aanwezig waren om deel te nemen aan de Mawlid an-Nabi ﷺ bijeenkomst.”

[Fuyūdh al-Haramayn, 80-81]

Mullah Alī al-Qārī رحمه الله, de auteur van Sharh al-Mishkāt en een geweldige Hanafi geleerde, zei:

“Allāh ﷻ heeft gezegd in Sūrah 9 vers 128: ‘Er is een boodschapper naar jullie toe gekomen’. Hierin wordt verwezen naar het eren van de tijd dat de geliefde Profeet ﷺ onder ons arriveerde, daarom moet men zich bezig houden met de Zikr om Allāh ﷻ dankbaar te zijn. Wat Samā (qawwālī) betreft, dan kan datgene wat mubāh is, zonder enige kwaad een onderdeel worden van de Mawlid an-Nabi ﷺ bijeenkomsten.”

[Al-Mawlid an-Nabi, 17]

De grote Mufassier en Soefi, Allāmah Ismā‘īl Haqqi رحمه الله heeft gezegd:

“Het vieren van Mawlid an-Nabi ﷺ behoort tot de grote eerbetoon aan de geliefde Profeet ﷺ, maar de voorwaarde is dat het vrij is van kwade zaken. Imām as-Suyūṭī heeft gezegd: ‘Het is mustahab voor ons om blijdschap te uiten bij de geboorte van de geliefde Profeet ﷺ.’”

[Tafsīr Rūh ul-Bayān, 9/52]

Onze geliefde Profeet ﷺ herdacht zelf zijn gezegende geboorte en zijn uitmuntendheden voor de Sahāba رضي الله عنهم, terwijl hij ﷺ op zijn Mimbar (preekstoel) stond. Dit bewijst dat het reciteren van de Mawlid an-Nabi ﷺ de Sunnah is van onze geliefde Profeet ﷺ zelf.

‘Abdullāh Ibn ‘Abbās رضي الله عنه overlevert:

“Eens presenteerde ik mijzelf in de dienstbaarheid van de geliefde Profeet ﷺ. Waarschijnlijk had nieuws hem bereikt over dat sommige mensen zijn stamboom aan het belasteren waren. Hij ﷺ stond op zijn Mimbar en vroeg: “Wie ben ik?” Alle aanwezigen zeiden: “U bent de boodschapper van Allāh ﷻ! Hij ﷺ zei toen: “Ik ben Muhammad ﷺ, de zoon van ‘Abdullāh رضي الله عنه, zoon van Abdul-Muttalib رضي الله عنه! Allāh ﷻ schiep de schepping en plaatste mij onder de besten van allen. Hij ﷻ verdeelde vervolgens de beste (mensen) in twee groepen (Arabieren en niet-Arabieren) en plaatste mij onder de besten (de Arabieren), maakte vervolgens de Arabische natie in een aantal stammen en plaatste mij onder de besten (de Quraysh). Daarna verdeelde Hij ﷻ de Quraysh in een paar families en plaatste mij onder de besten (de Banu-Hashim).”

[Mishkāt al-Masābīh]

Onze geliefde Profeet ﷺ heeft ook gezegd:

“Ik ben de laatste Profeet die komt (Khātam an-Nabiyyīn), ik ben de du‘a van Ibrāhīm عليه السلام en de blijde tijding van ‘Īsā عليه السلام. Ik ben de scène van mijn moeder die hetgeen zag ten tijde van mijn geboorte. Het was een Noor die zij van haarzelf zag uitgaan. Het licht maakte de gebouwen van Syrië helder en zij was in staat om deze waar te nemen.”

[Mishkāt al-Masābīh]

In deze samenkomst legde de heilige Profeet ﷺ zijn genealogie en familie erfenis uit, er werden lofdichten gepresenteerd en gesproken over de gebeurtenissen omtrent zijn ﷺ gezegende geboorte. Dit is precies wat gebeurt in de bijeenkomsten van Mawlid an-Nabi ﷺ. Honderden overleveringen kunnen worden gepresenteerd om ons standpunt te bewijzen.

De Sahāba رضي الله عنهم bezochten elkaar en vroegen elkaar om de Nā‘t van de geliefde Profeet ﷺ te reciteren. Dit bewijst dat Mawlid an-Nabi ﷺ de Sunnah is van de Sahāba رضي الله عنهم.

‘Atā’ ibn Yāsar (tābi‘ī) رحمه الله vermeldt:

“Ik ging naar ‘Abdullāh ibn ‘Amr ibn al-‘Ās رضي الله عنه en vroeg hem om de lofprijzing van de heilige Profeet ﷺ te reciteren die in de Torah wordt beschreven. Hij reciteerde het voor mij.”

[Mishkāt al-Masābīh]

Evenzo onthult Ka'ab Bin Ahbār رحمه الله dat wij de lofprijzing van de geliefde Profeet ﷺ in de Torah vinden op de volgende manier:

“Muhammad ﷺ is de boodschapper van Allāh ﷻ, hij is Zijn geliefde dienaar. Noch is hij ﷺ ongemanierd noch een harde man. Zijn ﷺ geboorte zal plaatsvinden in Makkah, en Taibah (Madīnah al-Munawwarah) zal de plaats zijn waarheen hij ﷺ migreert. Zijn ﷺ regering zal zijn in Syrië. In geluk, verdriet en in elke omstandigheid zal zijn ﷺ Ummah Allāh ﷻ aanzienlijk prijzen.”

[Mishkāt al-Masābīh]

Alle voorgenoemde bewijzen gaan over degenen die behoren tot Zijn geliefde dienaren, maar zelfs de ongelovigen hebben blijdschap geuit tijdens de geboorte van onze heilige Profeet Muhammad ﷺ. Hierdoor hebben zij toch enige voordelen gehad.

De overleveringen vertellen ons:

“Toen Abū Lahab overleed, hadden bepaalde familieleden hem gezien in een hele slechte toestand in een droom. Ze vroegen hem wat hij tot nu toe heeft meegemaakt en hij zei: “Nadat ik van jullie ben gescheiden heb ik geen enkele goedheid ontvangen. Ja, ik ontvang elke maandag water vanuit deze vinger, omdat ik het had gebruikt om mijn slaaf “Thuwaybah” te bevrijden.”

[Sahīh Bukhārī]

Abū Lahab was de broer van Sayyidunā ‘Abdullāh عنه رضي الله. Op de dag dat Sayyidunā Muhammad ﷺ was geboren, kwam zijn slaaf Thuwaybah naar hem toe om te vertellen dat er een zoon geboren is in het huis van zijn broer Sayyidunā ‘Abdullāh عنه رضي الله. Hij wees zijn vinger naar haar uit vreugde en zei “Ga, je bent vrij.” Abū Lahab was een beruchte ongelovige die zelfs is genoemd in de heilige Qurān. Allāh ﷻ is enigszins genadig op hem geweest, door middel van de zegeningen van het uiten van blijdschap. Elke maandag krijgt hij de mogelijkheid om te zuigen aan die zelfde vinger waardoor zijn dorst wordt geleest. Dit gebeurt ondanks het feit dat hij een kāfir (ongelovige) was. Wij zijn gelovigen, de slaven van Allāh ﷻ en hij een vijand. Abū Lahab toonde vreugde bij de geboorte van zijn neefje, niet omdat hij de boodschapper van Allāh ﷻ is. Wij uiten vreugde voor de geboorte van de geliefde Profeet van Allāh ﷻ. Als hij ﷺ onze meester is & wij zijn slaven, zal Allāh ﷻ ons dan niet zegenen voor de vreugde die wordt geuit ter geboorte van Zijn geliefde?

Nadat deze gebeurtenis is opgenomen schrijft Shaykh ‘Abdul Haq Muhaddith ad-Dehlvi رحمه الله:

“Deze gebeurtenis is een groot bewijs voor de mensen die bijeenkomsten organiseren, blijdschap uiten en rijkdom besteden op de nacht van de geboorte van Sayyidunā Muhammad ﷺ. Als Abū Lahab, die een kāfir was, een voordeel heeft gehad door blijdschap te uiten en zijn slaaf te belonen omdat zij hem melk heeft gevoed, wat zal die Moslim wel niet krijgen die gevuld is met liefde, vreugde en zijn rijkdom besteed? Maar, de bijeenkomsten van Mawlid an-Nabi ﷺ horen nog steeds vrij te zijn van innovaties. (vrij mixen, muziek e.d.)”

[Madārij-un-Nubuwwah]

In elke tijd en plaats hebben de Awliyā, Mashāikh, ‘Ulamā & de ‘awām un nās (normale mensen) Mawlid an-Nabi ﷺ bijeenkomsten georganiseerd, omdat zij het altijd hebben gezien als een mustahab (aanbevolen) handeling. Deze belangrijke samenkomst wordt met veel voorbereiding gehouden, zelfs in Makkah al-Mukarramah en Madīnah al-Munawwarah. Deze handeling wordt gevonden onder de moslims over de hele wereld.

Iemand vroeg ‘Allāmah Ibn Hajar Haytamī رحمه الله over het gedenken van de Mawlid an-Nabi ﷺ. Hij gaf als antwoord:

“Het is unaniem overeengekomen dat de goede innovaties (Bid’ah al Hasanah) mustahab zijn. Het organiseren van Mawlid an-Nabi ﷺ en het bijeen roepen van mensen daarvoor is eveneens een goede innovatie.”

[Al hāwī lil Fatāwī]

Imām Sakhāwi رحمه الله heeft gezegd:

“Mawlid an-Nabi ﷺ (in de vorm die wij kennen) werd in de drie generaties (Khair ul Qurūn) niet beoefend, maar werd later geïntroduceerd. Daarna hielden Moslims overal Mawlid an-Nabi ﷺ en zelfs in elke stad. Dat blijven zij doen. Zij schenken aan diverse goede doelen (sadaqah) en dragen de Mawlid an-Nabi ﷺ met veel enthousiasme voor. Dankzij de zegeningen van deze bijeenkomst worden deze mensen van de Mawlid An-Nabi ﷺ een enorme genade getoond door Allāh ﷻ.”

[Al-Qawl al-Bad’ī fī as-Salāt ‘alā al-Habeeb ash-Shafī’]

Allāmah Ibn al-Jawzi رحمه الله schrijft:

“Het effect van Mawlid an-Nabi ﷺ is dat door de zegeningen ervan, het hele jaar rust en veiligheid neerdaalt en er hierdoor blijde tijdingen worden gegeven over de vervulling van behoeften.”

[Sifāt as-Safwah]

De heerser van Arbīl was de eerste koning die het introduceerde. Ibn Dahya رحمه الله schreef op zijn beurt een boek over de Mawlid an-Nabi ﷺ voor hem. De koning overhandigde hem als beloning duizend gouden munten. Hāfiz ibn Ḥajar al-‘Asqalānī رحمه الله en Imām Jalāluddīn as-Suyūtī رحمه الله hebben bewezen dat dit uit de Sunnah komt. Zij hebben degenen die het verbieden en zeggen dat het een slechte innovatie (Bid’ah as-Sayyi-ah) is gerefuteerd en verworpen.

[Tafsīr Rūh al-Bayān]

Uit de uitspraken van Mullāh Alī al-Qārī رحمه الله komen wij de onderstaande 6 punten tegen:

1. Eeuwenlang organiseren Moslims van het oosten tot het westen, van het noorden naar het zuid Mawlid an-Nabi ﷺ bijeenkomsten.
2. Grote en eminente ‘Ulamā, Fuqahā, Muhaddīthīn, Moefassīrīn en Asfiyā hebben de Mawlid an-Nabi ﷺ bijeenkomsten geaccepteerd.

Enkele namen zijn:

- Imām Jalāluddīn as-Suyūtī رحمه الله
- ‘Allāmah Ibn al-Hajar al-Haytamī رحمه الله
- Imām as-Sakhāwi رحمه الله
- Imām al-Qastalānī رحمه الله.
- ‘Allāmah Ibn al-Jawzi رحمه الله
- Hāfiz ibn al-Ḥajar al-‘Asqalānī رحمه الله
- Imām Taqī ad-Dīn as-Subkī رحمه الله
- Imām ibn ar-Rajab al-Hanbali رحمه الله
- Imām Shams ad-Dīn ad-Dimishqī رحمه الله
- Imām Qādi ‘Iyād رحمه الله
- Hāfiz ibn Kathīr رحمه الله
- Imām Yusuf an-Nabhāni رحمه الله
- Imām Sharf ad-Dīn al-Busīrī رحمه الله
- Imām ibn Alawī al-Māliki رحمه الله
- Imām Ahmad Ridā Khān رحمه الله

3. Dankzij de zegeningen van Mawlid an-Nabi ﷺ is de veiligheid in ons huis het hele jaar verzekerd en worden behoeften en wensen vervuld. Door de voortreffelijkheid van de heilige Profeet ﷺ te horen wordt zijn liefde vergroot in de harten van Moslims.

Shaykh ‘Abdul Haq Muhaddith ad-Dehlvi رحمه الله en andere Asfiyā stellen:
“Om iemands liefde voor de Profeet ﷺ te vergroten is een toename van Salawāt recitatie noodzakelijk, evenals het bestuderen van zijn levensfasen.”

[Madārij-un-Nubuwwah]

Geletterde mensen kunnen over de voortgang van het gezegende leven van onze geliefde Profeet ﷺ in boeken terugvinden. Degenen die geen volledige opleiding hebben genoten of geen toegang hebben tot de Seerah boekwerken, kunnen dergelijke boeken echter niet lezen en krijgen toch de kans om via Mawlid an-Nabi ﷺ bijeenkomsten te horen over de prachtige geschiedenis en het gezegende leven van onze geliefde Profeet ﷺ.

4. Mawlid an-Nabi ﷺ bijeenkomsten zijn een uitstekend middel om de Islām op te roepen en te verspreiden onder niet-moslims. Ze kunnen deze evenementen bijwonen en horen over het leven en de leringen van de Edele Boodschapper van Allāh ﷻ. Als zij de goedheid van de Islām zien, kunnen zij het geloof accepteren als Allāh ﷻ hen de genade (tauwfiq) schenkt om dit te doen.
5. Via de Mawlid an-Nabi ﷺ bijeenkomsten wordt de mogelijkheid bereikt om Moslims over religieuze wetten te informeren. In deze bijeenkomsten moet poëzie die religieuze wetten propageert en informeert worden gelezen ten behoeve van de Moslims, omdat poëzie een groter effect op het hart heeft en gemakkelijker wordt onthouden.
6. Na gehoord te hebben over de stamboom van de geliefde Profeet ﷺ, zijn gezegende familieleden, zijn gezegende zuivere vrouwen, zijn geboorte, opvoeding en omstandigheden van zijn leven in de Mawlid an-Nabi ﷺ bijeenkomsten, kunnen Moslims de voorgenoemde zaken weten en onthouden. De essentiële elementen van kennis die in bijeenkomsten van Mawlid an-Nabi ﷺ worden verteld zijn zeer nuttig. Vernietig niet hetgeen wat gevestigd is.

“De mensen van Madīnah al-Munawwarah organiseerden en woonden Mawlid an-Nabi ﷺ bij met groot enthousiasme en oprechtheid ter gelegenheid van de gezegende geboorte van Rasūlullāh ﷺ.”

[Mullah 'Alī al-Qārī - Mawrid ar-Rawi fi al-Mawlid an-Nabawi]

Hāfiz ibn Kathīr رحمه الله heeft gezegd:

“De nacht van de geboorte van de Profeet ﷺ is een prachtige, nobele, gezegende en heilige nacht, een nacht van gelukzaligheid voor de gelovigen, puur, stralend van licht en van onmetelijke waarde.”

[Al-Mawlid]

Imām al-Qastalāni رحمه الله heeft gezegd:

“Moge Allāh ﷻ de mensen zegenen die 'Eid vieren in de nachten van de gezegende maand van de heilige geboorte van de geliefde Profeet ﷺ.”

[Al-Mawāhib al-Ladunniyyah]

Shaykh Yūsuf bin Ismā'īl an-Nabhāni رحمه الله heeft gezegd:

“Alleen heidenen en ongelovigen zijn tegen het vieren van Mawlid an-Nabi ﷺ.”

[Jawāhir al-Bihār]

Shaykh Muhammad bin Alawī al-Māliki رحمه الله heeft gezegd:

“De heilige Profeet ﷺ heeft zijn geboortedag een grote gebeurtenis benoemd en bad vervolgens tot Allāh ﷻ, omdat dit een grote zegen was voor hem ﷺ. Daarnaast heeft de geliefde profeet ﷺ suprematie (oppermacht) over het gehele universum en het bestaan ervan is afhankelijk aan het bestaan van de geliefde Profeet ﷺ.”

[Houl al-Ihtifāl bi al-Mawlid an-Nabawi ash-Sharīf, 8-9]

Uiteindelijk kan met betrekking tot de bijeenkomsten van Mawlid an-Nabi ﷺ worden gezegd dat de Sharī'ah het niet heeft verboden, maar het juist als een aanbevolen en zegenrijke praktijk benadrukt.

De Ahlus Sunnah organiseren deze Mawlid an-Nabi ﷺ bijeenkomsten met goede bedoelingen. Daarom verdient het voorkeur (mustahab). Welke bewijzen kunnen worden geleverd als bewijs dat Mawlid an-Nabi ﷺ harām is? Welke bewijzen kunnen worden geleverd als bewijs dat Mawlid an-Nabi ﷺ dwaling is? Het louter bestempelen als een slechte innovatie zal niet volstaan!

ANTWOORDEN OP DE BEZWAAREN

ONZE ANTWOORDEN AAN DE BAD'AQĀ'ID

Bezwaar 1

Mawlid an-Nabi ﷺ bijeenkomsten zijn een innovatie (Bid'ah), omdat deze niet plaatsvonden in de tijd van de heilige Profeet ﷺ, Sahāba رضي الله عنهم of Tābi'in رضي الله عنهم. Elke innovatie is harām, daarom is het vieren van Mawlid an-Nabi ﷺ ook harām.

Antwoord

Om de Mawlid an-Nabi ﷺ een innovatie (bid'ah) te noemen is pure onwetendheid. Wij hebben in het vorige hoofdstuk al bewezen dat Mawlid an-Nabi ﷺ in de eerste plaats een praktijk is bij Allāh ﷻ, een Sunnah van de Profeten عليهم السلام, de Engelen عليهم السلام, Sayyidunā Muhammad ﷺ zelf, zijn gezegende metgezellen (Sahāba) رضي الله عنهم, de Salaf us-Sālihīn (de vrome voorgangers) رضي الله عنهم en de praktijk van de algemene groep Moslims. Hoe kan het dan een innovatie zijn? Zelfs als het er één zou zijn, zou het niet als harām kunnen worden geclassificeerd. In de discussie over Bid'ah hebben we bewezen dat innovaties makrūh of harām kunnen zijn, maar ook wādjieb en mustahab kunnen zijn. In het eerste hoofdstuk hebben wij, verwijzend naar Tafsīr Rūh al-Bayān, gezegd dat een bijeenkomst van Mawlid an-Nabi ﷺ een goede innovatie (bid'ah hasanah) en mustahab is. Denk toch eens goed na! Hoe kan het gedenken van de geliefde Profeet ﷺ harām zijn?

Bezwaar 2

Er zijn veel harām zaken die tijdens deze bijeenkomsten voorkomen, zoals de omgang tussen mannen en vrouwen, baardloze mannen die Nā't (Anāshīd) reciteren en verhalen over onjuiste Ahādīth worden gepresenteerd. Het is alsof deze bijeenkomsten een verzameling van harām zaken zijn, wat de bijeenkomst zelf ook harām maakt.

Antwoord

Allereerst, zulke harām zaken gebeuren niet in alle bijeenkomsten van Mawlid an-Nabi ﷺ. In feite is de meerderheid van de bijeenkomsten er vrij van. Vrouwen zitten apart van de mannen, voordragers zijn waarnemers van de Sharī'ah, de overleveringen zijn correct (Sahīh) en het is ook opgemerkt dat

voordragers en luisteraars met wudhū zitten. Zij reciteren voortdurend Salawāt Sharīf totdat de tranen beginnen te vallen en de geliefde Profeet ﷺ wordt herdacht. Zelfs als deze harām zaken ergens zouden worden gevonden, zullen deze daden op zichzelf harām zijn. Maar hoe kan de daadwerkelijke Mawlid an-Nabi ﷺ harām zijn? Wij zullen in een volgende boekwerk behandelen dat een Sunnah of toegestane handeling niet harām wordt wanneer harām aspecten erin worden gemengd. In de Islamitische scholen & universiteiten worden ook Qurān en Hadīth-boeken onderwezen. Sommige religieuze studenten en zelfs sommige islamitische leraren scheren hun baard. Bijvoorbeeld: Als een persoon die geen baard heeft de heilige Qurān reciteert, gaan wij hem dan de recitatie verbieden? Zeer zeker zal dat niet gebeuren. Precies zo kan niemand de lofprijzing van de geliefde Profeet ﷺ als harām verklaren.

Bezwaar 3

Dankzij de Mawlid an-Nabi ﷺ bijeenkomsten gaan mensen 's avonds laat slapen en missen daardoor hun Fajr gebed. Een handeling die ervoor zorgt dat de farā'id (verplichte handelingen) niet wordt uitgevoerd is harām. Mawlid an-Nabi ﷺ bijeenkomsten zijn dus harām.

Antwoord

Ten eerste vinden de Mawlid an-Nabi ﷺ bijeenkomsten niet altijd 's nachts plaats. Overdag komen deze ook regelmatig voor. Wanneer de bijeenkomsten 's avonds plaatsvinden, zijn deze meestal rond 22.00 uur afgelopen (mensen blijven over het algemeen dit tijdstip wakker). Zelfs als het langer zou duren, worden de mensen die de Salāh strikt in acht nemen ongetwijfeld wakker voor hun gebed. Dit is al vele malen ervaren. Dit bezwaar is dus alleen onder het voorwendsel om de herdenking van de geliefde Profeet ﷺ te stoppen. Zelfs als de bijeenkomst voor een lange tijd duurt en iemand wordt hierdoor niet wakker voor zijn gebed, waarom worden de bijeenkomsten dan als harām gezien? Jaarlijkse religieuze en culturele evenementen eindigen laat in de nacht. Op sommige plaatsen duren Nikāh-bijeenkomsten tot bijna zonsopgang. Na deze bijeenkomsten moeten wij nog steeds wakker blijven om terug naar huis te reizen. Vertel ons, zullen al deze bijeenkomsten en het reizen halāl of harām zijn? Als al deze zaken halāl zijn, waarom worden bijeenkomsten van Mawlid an-Nabi ﷺ dan harām? Leg ons de reden voor dit verschil uit.

Bezwaar 4

Allāmah Ibn ‘Ābidīn ash-Shāmi رحمه الله heeft gezegd dat de Mawlid an-Nabi ﷺ bijeenkomsten het ergste van alles is.

[Rad al-Muhtār]

Antwoord

Allāmah Ibn ‘Ābidīn ash-Shāmi رحمه الله heeft de Mawlid an-Nabi ﷺ bijeenkomsten niet harām verklaard. integendeel, hij heeft de bijeenkomsten verboden waarin muziek en absurditeiten aanwezig zijn, waarnaar mensen verwijzen als ‘Mawlid’ en het ook beschouwen als een daad van beloning. Wij hebben al gezegd dat de Mawlid an-Nabi ﷺ bijeenkomsten vrij moeten zijn van absurditeit en het absoluut niet moet worden geaccepteerd dat dergelijke bijeenkomsten bevuild worden met harām en onzinnige daden. In de tijd van bepaalde geleerden werden de bijeenkomsten getroffen door zulke verachtelijke zaken die er toe hebben geleid dat de geleerden optraden tegen de verwerpelijke inhoudelijke aspecten tijdens de Mawlid an-Nabi ﷺ.

Bezwaar 5

Het reciteren van Nā’t/Anāshīd is harām, omdat dit ook een vorm van muziek is die door de Ahādīth is gecensureerd. Op dezelfde manier is het uitdelen van zoetigheid harām, omdat zij dit zien als verspilling.

Antwoord

Het reciteren van Nā’t/Anāshīd is een uitstekende vorm van ‘ibādah. De hele heilige Qurān zit vol met lof (Nā’t) van onze geliefde Profeet ﷺ. De vorige Profeten عليهم السلام reciteerden de Nā’t van onze geliefde Profeet ﷺ. De Sahāba رضي الله عنهم en alle Moslims aanvaardden de Nā’t als mustahab. Onze geliefde Profeet ﷺ zelf hoorde zijn Nā’t en deed du’ā voor de voordrager. De welbekende metgezel Hassān bin Thābit رضي الله عنه schreef vele verzen van Nā’t en poëzie om de monden van de ongelovigen te snoeren. Hij kwam bij de geliefde Profeet ﷺ die dan een Mimbar aan hem aanbood. Hij ging er op staan en reciteerde de Nā’t van de geliefde Profeet ﷺ, waarna de geliefde Profeet ﷺ de volgende du’ā voor hem deed:

“O Allāh ﷻ! Help Hassān middels Rūh al-Quds”

[Mishkāt al-Masābīh]

Een welbekende gedicht geschreven door Hassān bin Thābit رضى الله عنه toen hij de geliefde Profeet ﷺ voor het eerst zag:

وَأَحْسَنُ مِنْكَ لَمْ تَرَ قَطُّ عَيْنِي وَأَجْمَلُ مِنْكَ لَمْ تَلِدِ النَّسَاءُ

خُلِقْتَ مُبَدَّءًا مِنْ كُلِّ عَيْبٍ كَأَنَّكَ قَدْ خُلِقْتَ كَمَا تَشَاءُ

*“Mooier dan u hebben mijn ogen absoluut nooit gezien,
en iemand puurder dan u hebben vrouwen nooit gebaard.*

*U bent vrij van elk gebreken geschapen,
alsof u bent geschapen zoals u dat wilde.”*

Dit bewijst dat het reciteren of uitspreken van Nā't/Anāshīd een uitstekende daad is. Er werd zelfs een Mimbar gepresenteerd voor Hassān bin Thābit رضى الله عنه en dat ook nog eens in aanwezigheid van onze geliefde Profeet ﷺ en zijn gezegende metgezellen رضى الله عنهم!

De schrijver van de Qasīdah al-Burdah, Imām al-Busīri, werd getroffen door een slopende ziekte. Hij besloot de Qasīdah al-Burdah te schrijven als een middel om de hulp van Allāh ﷻ de Genezer & de voorspraak van de geliefde Profeet ﷺ te zoeken. Na het componeren van Qasīdah al-Burdah kreeg hij een droom, waarin de geliefde Profeet ﷺ Imām al-Busīri bedekte met zijn ﷻ mantel (Burdah) en du'ā deed voor hem. Hij was genezen van zijn ziekte toen hij wakker werd.

De juristen stellen dat het Fard al-Kifāyah is om welsprekende en retorische poëzieverzen te leren, omdat kennis wordt bevorderd door het begrijpen van hun woorden. Hoe kan het leren, memoriseren en reciteren van verzen van de lofprijzing over de beste der Profeten ﷺ, waarvan de inhoud en bewoordingen van kwaliteit, substantie en zuiverheid zijn, op welke manier dan ook ontoelaatbaar zijn?

Allāmah Ibn 'Ābidīn ash-Shāmi رحمه الله schrijft:

“Het kennen, begrijpen en vertellen van de verzen van poëzie van dichters tijdens de periode van onwetendheid is Fard al-Kifāyah volgens de juristen van de Islām.”

[Rad al-Muhtār]

Het uitdelen van zoetheid is een goede handeling. Het serveren van voedsel en het uitdelen van zoete etenswaren bij gelegenheden van vreugde is bewezen uit de Ahādīth. Het uitnodigen van mensen om te eten behoort tot de Sunnah. Waarom? Heel simpel! Dit zijn gelegenheden van vreugde. Op de specifieke tijd van Nikāh is het uitdelen van dadels Sunnah als een uiting van vreugde. Moslims ervaren gelukzaligheid door het gedenken van de geliefde Profeet ﷺ. Dit is de reden waarom de liefhebbers maaltijden, zoetheiden & vele andere zaken uitdelen tijdens de Mawlid an-Nabi ﷺ.

Mawlid an-Nabi ﷺ is een integraal, religieus werk. Het voeden van familieleden en deelnemers van deze bijeenkomst vallen hier allemaal onder. De praktijk van uitdelen is oorspronkelijk gebaseerd op de heilige Qurān en de Ahādīth. In de heilige Qurān staat:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا تَجِئْتُمْ الرَّسُولَ فَقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ يَمِينِكُمْ صَدَقَةً ذَلِكَ خَيْرٌ لَكُمْ وَأَطْهَرُ

“O jullie die geloven! Wanneer jullie een persoonlijk gesprek met de Boodschapper willen voeren, geef dan vóór jullie gesprek iets uit aan liefdadigheid.

Dat is beter voor jullie, en reiner.”

[Sūrah 58 al-Mudjādalah, vers 12]

Dit vers maakt bekend dat het in de beginfase van de Islām voor de welbehoeftigen noodzakelijk was om wat liefdadigheid te geven voordat zij een overleg hadden met de edele Boodschapper ﷺ.

Dat is de reden waarom ‘Alī bin Abī Tālib رضي الله عنه één dinār in liefdadigheid gaf en vervolgens tien wetten van de Shari‘ah leerde van de geliefde Profeet ﷺ. De verplichting van dit vers werd later opgeheven.

[Tafsīr Khazāin al-‘Irfān]

Een bekende Hadīth waarin onze geliefde Profeet ﷺ heeft gezegd:

“Geef elkaar geschenken, hierdoor zal liefde toenemen.”

[Sahīh Bukhāri]

De juristen zeggen dat als je naar de stad van de geliefde Profeet ﷺ gaat, geef dan liefdadigheid aan de armen en behoeftigen van deze stad, omdat zij in dienst zijn van de geliefde Profeet ﷺ. Deze distributie is geen verspilling (isrāf).

Iemand zei ooit tegen ‘Abdullāh ibn ‘Umar رضي الله عنه: “Er zit geen goedheid in verspilling.” Hij antwoordde onmiddellijk: “In goedheid uitgeven zit geen verspilling in.”

Bezwaar 6

Iemand herdenken en er een datum voor vastleggen is polytheïsme (shirk). Mawlid an-Nabi ﷺ omvat beide dingen, dus het behoort ook tot shirk.

Antwoord

Het herinneren van een vrome of vreugdevolle gebeurtenis komt uit de Sunnah en het vaststellen van een dag en datum hiervoor wordt daaruit bewezen (masnūn). Het bestempelen als polytheïsme (shirk) is het laagste niveau van onwetendheid en een teken dat je niet tot de Ahlus Sunnah wal Jamā’ah behoort.

Allāh ﷻ zegt in de heilige Qurān:

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا أَنْ أَخْرِجْ قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَذَكِّرْهُمْ بِآيَاتِي ۗ إِنَّ اللَّهَ
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ

“En voorwaar, Wij stuurden Mozes met Onze Tekenen (zeggende): “Breng jullie volk van de duisternis naar het licht en herinner hen aan de dagen van Allāh. Waarlijk, daarin zijn bewijzen en Tekenen voor alle geduldige dankbaren.”

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ أَنْجَىٰكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ
وَيَذَّبُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٍ

“En (gedenk) toen Mozes tegen zijn volk zei: “Herinner je Allāh’s gunsten over jullie, toen Hij jullie redde van het volk van de Farao, die jullie met vreselijke bestraffing troffen, en jullie zonen afslachten en jullie dochters in leven lieten, en daarin was een vreselijke beproeving van jullie Heer.”

[Sūrah 14 Ibrāhīm, verzen 5 & 6]

Wij weten hieruit dat ons is opgedragen om de dagen te gedenken waarin Allāh ﷻ Zijn dienaren met Zijn gunsten heeft gezegend.

“De edele Boodschapper ﷺ werd gevraagd omtrent zijn vasten op de maandagen. Hij ﷺ legde uit: “Ik werd op die dag geboren en de openbaring (van de heilige Qurān) is begonnen op die dag.”

[Mishkāt al-Masābīh]

Dit bevestigt dat vasten op maandag een Sunnah is, omdat dit de dag is waarop de geliefde Profeet ﷺ werd geboren. Onze geliefde Profeet ﷺ heeft zijn geboortedag zelf geëerd door te vasten op de maandagen. Hieruit komen drie feiten naar voren:

1. Het is Sunnah om de geboortedag te gedenken;
2. Het vaststellen van een dag en datum voor een herdenking is Sunnah;
3. Vreugde uiten d.m.v. goede daden is Sunnah, ongeacht of het fysiek is (d.w.z. vasten, Nafil, enz.) of financieel is (het geven van liefdadigheid enz.).

Toen de geliefde Profeet ﷺ in Madīnah kwam, zag hij ﷺ dat de Joden de dag van ‘Āshūrā (10 Muharram) vastten. Hij ﷺ vroeg hen waarom ze vastten en ze vertelden hem dat het de dag was waarop Allāh ﷻ, Sayyidunā Mūsā عليه السلام en zijn volk gered had en de farao en zijn volk verdrong. Sayyidunā Mūsā عليه السلام vastte uit dankbaarheid naar Allāh ﷻ en zijn volk bleef dit doen als gebruik. De Boodschapper van Allāh ﷻ vertelde de Joden, dat zijn gemeenschap dichter bij Mūsā عليه السلام was dan hen. Hij ﷺ vastte toen die dag en beval zijn metgezellen om te vasten.

[Mishkāt al-Masābīh]

Opgemerkt moet worden dat het aanwijzen of vastleggen van een dag of plaats om een aantal redenen soms verboden is:

Als de dag of plaats verband houdt met een idool of de kuffār (bijv. Holi, Diwali, Kerstmis en al de overige dagen van niet-islamitische vieringen). Om voedsel te koken of liefdadigheid uit te delen in tempels met respect daarvoor is verboden.

Eens beloofde iemand dat hij een kameel zou slachten op een plaats genaamd Bawaana. De heilige Profeet ﷺ vroeg hem of er een samenkomst of festival van de kuffār daar plaats zou vinden en of dat er afgoden (beelden) aanwezig zouden zijn. Toen hij ‘Nee’ zei, antwoordde de geliefde Profeet ﷺ en hij ﷺ zei: Ga en vervul je belofte.”

[Mishkāt al-Masābīh]

KHĀTIEMAH

CONCLUSIE VAN DE SCHRIJVER

Er kunnen nog vele zaken aangehaald worden inzake de toelaatbaarheid van het vieren van Mawlid an-Nabi ﷺ. Maar ik kom telkens tot de conclusie dat alle bewijzen en zelfs de bezwaren aantonen dat de andersdenkenden geen enkel bewijs hebben van ontoelaatbaarheid. Zij beschouwen het slechts als harām op grond van hun onheilige en ongegronde gevolgtrekkingen.

Mijn uitdaging aan deze groep onwetenden om een vers van de heilige Qurān of een categorische Hadīth naar voren te brengen waarin Allāh ﷻ of de geliefde Profeet ﷺ het herdenken van de Mawlid an-Nabi ﷺ heeft verboden.

Weet dat er een Usūl is gegeven aan ons. Om iets als harām te classificeren, heb je een sterker bewijs nodig, terwijl het zwijgen zelfs in het voordeel van ons is vanwege deze volgende Hadīth:

عن أبي الدرداء قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: ما أحل الله في كتابه فهو حلالٌ، وما حرمه فهو حرامٌ، وما

سكت عنه فهو عفوٌ فأقبلوا من الله عافيتكم. فإن الله لم يكن لينسى شيئاً، ثم تلا: وما كان ربك نسياً

Abū Dardā رضي الله عنه overlevert dat de geliefde Profeet ﷺ heeft gezegd: "Wat Allāh ﷻ ook heeft toegestaan in Zijn Boek is halāl, wat Hij ﷻ ook heeft verboden is harām, en alles waarover stilte is, wordt vergeven. Dus accepteer de vergeving van Allāh ﷻ, want Allāh ﷻ kan niet vergeetachtig zijn." Vervolgens reciteerde hij dit vers: 'en jouw Heer is nooit vergeetachtig' [Sūrah 19 vers 64].

[Imām Haytami in Majma uz-Zawāid, Hadithnr. 794]

Imām Haytami رحمه الله zei: Het is overgeleverd door al-Bazzār en at-Tabrāni in zijn Kabīr met een keten van betrouwbare overlevertaars. Deze Hadīth is ook geclassificeerd als Sahīh door Nasiruddīn al-Albāni in zijn Silsilat as-Sahīhah.

Volgens deze Hadīth bewijst de stilte zelfs dat het vieren van Mawlid an-Nabi ﷺ toegestaan is.

Imām Shahābuddīn Abul 'Abbās al-Qastalāni رحمه الله, de auteur van het grote Seerah-boek genaamd al-Mawāhib al-Ladunniyyah heeft gezegd:

Wanneer er wordt gezegd dat de geliefde Profeet ﷺ 's nachts werd geboren, rijst de vraag op welke van de twee nachten groter is. De nacht van Qadr (Lailatul Qadr) of de nacht van de geboorte van de geliefde Profeet ﷺ?

De geboorte van de Nacht van de Profeet ﷺ is om drie redenen superieur:

Ten eerste: Hij ﷺ arriveerde in deze wereld in de nacht van zijn Mawlid, terwijl de nacht van Qadr aan hem werd toegekend (uiteraard is dit alleen mogelijk geweest nadat hij ﷺ is gekomen op de wereld), daarom is de komst van de geliefde Profeet ﷺ groter dan wat aan hem ﷺ is toegekend. Vandaar dat de nacht van Mawlid hoger is in deugd.

Ten tweede: Als de nacht van Qadr een waardevolle nacht is omdat er Engelen عليهم السلام in afdalen, dan heeft de nacht van Mawlid an-Nabi ﷺ de deugd dat de geliefde Profeet ﷺ naar de wereld wordt gestuurd. De geliefde Profeet ﷺ is superieur aan Engelen عليهم السلام, dus wordt de nacht van Mawlid an-Nabi ﷺ superieur.

Ten derde: Vanwege de nacht van Qadr werd de oemmah van Muhammad ﷺ vreugde en blijde tijdingen gegeven, terwijl vanwege de nacht van Mawlid an-Nabi ﷺ alle creaties van Allāh ﷻ Fadhīlah kregen, aangezien de geliefde Profeet ﷺ als genade naar de werelden en alle creaties is gestuurd. Vandaar dat deze zegen algemeen werd gemaakt voor alle scheppingen Allāh ﷻ.

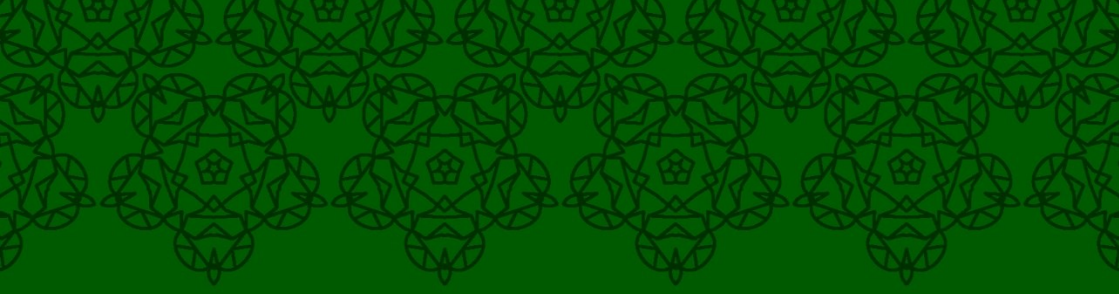
[Imām Qastalāni – al-Mawāhib al-Ladunniyyah, 1/145
[Imām Zurqāni - Sharah van al-Mawāhib, 1/255-256]

Alle bewijzen en bezwaren tonen aan dat de andersdenkenden geen bewijs hebben van ontoelaatbaarheid. Zij beschouwen het slechts als harām op grond van hun onheilige en ongegronde gevolgtrekkingen. Moge Allāh ﷻ hen leiden.

مٹ گئے مٹتے ہیں مٹ جائیں گے أعدائے تیرے
نہ مٹا ہے نہ مٹے گا کبھی چہرچاتیرا

Yā RasūlAllāh ﷺ, uw vijanden die er waren, die er zijn & die er zullen blijven, zullen altijd worden verslagen. Maar uw gedenking is nooit uitgewist en zal ook nooit worden uitgewist.

[رحمہ اللہ A'lā Hazrat Imām Ahmad Ridā Khān]

KANZ UL HUDA PUBLICATIONS
WWW.KANZULHUDA.NL

